

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
24 Απριλίου 2007

Ομιλία του Προέδρου ΣΕΒ, Δημήτρη Δασκαλόπουλου

Στην Ευρωπαϊκή Ελλάδα του 2007, στον οικονομικό, ιδιαίτερα, τομέα, προσπάθειες ετών φαίνονται να αποδίδουν. Οι υποδομές επεκτείνονται και εκσυγχρονίζονται. Η δημοσιονομική εικόνα είναι φανερά βελτιωμένη. Το ισχύον φορολογικό καθεστώς είναι λιγότερο επαχθές και περισσότερο σταθερό. Οι επενδύσεις τρέχουν με υψηλούς ρυθμούς. Η ανεργία εμφανίζει σημάδια μείωσης. Ο πληθωρισμός διατηρείται σε ελεγχόμενα επίπεδα. Το χρηματιστήριο δείχνει έναν ιδιαίτερο δυναμισμό και η εισροή ξένων κεφαλαίων αυξάνεται.

Συμπληρώνουμε μία δεκαετία ταχείας ανάπτυξης, ταχύτερης από την ανάπτυξη των εταίρων μας. Το κατά κεφαλή εισόδημά μας από 64% του μέσου όρου της Ευρωζώνης που ήταν το 1988, προσεγγίζει σήμερα το 80%. Διαχρονικά λοιπόν, προοδεύουμε και κάθε διάθεση μεμψιμοιρίας θα αδικούσε τα όσα επιτελούνται. Ωστόσο, τα πολλά που έγιναν και γίνονται δεν επαρκούν. Υστερούμε, έτσι, μόνιμα στη διεθνή κατάταξη αναφορικά με όλους σχεδόν τους δείκτες της ανταγωνιστικότητας, του δυναμισμού, της καινοτομίας, της ποιότητας ζωής.

Στην προσπάθεια για οικονομική ανάπτυξη, η σύγχρονη ελληνική επιχείρηση έχει επιδείξει αξιοθαύμαστο δυναμισμό, τόλμη και υπευθυνότητα: παρέκαμψε τη γραφειοκρατία, προσέλκυσε τεράστια ξένα κεφάλαια, προχώρησε σε επενδύσεις, δημιούργησε παραγωγικές θέσεις εργασίας, ξεπέρασε τα ελληνικά σύνορα αποκτώντας υπολογίσιμη παρουσία στη Ν.Α. Ευρώπη και οικειοθελώς υιοθέτησε δικούς της κώδικες κοινωνικής ευθύνης.

Στην πράξη, τα τελευταία χρόνια υποσκέλισε το κράτος, αναλαμβάνοντας de facto τον ρόλο του κύριου μοχλού ανάπτυξης και αλλαγής. Είναι προφανές, ότι στη σημερινή οικονομική συγκυρία, οι επενδυτικές πρωτοβουλίες, ο σχηματισμός διεθνών συμμαχιών, οι τολμηρές διασυνοριακές επεκτάσεις, η δημιουργία κρίσιμου μεγέθους με τις εξαγορές και συγχωνεύσεις, αναζωπυρώνουν το επιχειρηματικό και οικονομικό ενδιαφέρον –εγχώριο και διεθνές– για πρωτοβουλίες και συνεισφέρουν πρωταγωνιστικά στην αναπτυξιακή προσπάθεια. Με τη δράση τους, οι ελληνικές επιχειρήσεις είναι εκείνες που διαμορφώνουν ένα πιο ελκυστικό και δυναμικό οικονομικό περιβάλλον και δημιουργούν την προσδοκία για ακόμη πιο θετικές εξελίξεις στο μέλλον.

Για να εξασφαλιστεί όμως η πραγματοποίηση αυτών των θετικών εξελίξεων, απαιτείται πλέον αλλαγή από το επιδοτούμενο μοντέλο ανάπτυξης που στηρίχτηκε στην άνοδο της ζήτησης και στη μείωση των επιτοκίων, σ' ένα άλλο που δίδει έμφαση στη διεύρυνση και στην αύξηση της ευελιξίας της παραγωγικής ικανότητας της οικονομίας. Για να συμβεί αυτό, όπως επισημαίνεται και στην Έκθεση του Διοικητή, πρέπει να αρθούν ανισορροπίες

και διαρθρωτικά προβλήματα, που αποτρέπουν την ανάπτυξη. Η διεύρυνση της παραγωγικής ικανότητας της ελληνικής οικονομίας προϋποθέτει τόσο τη **δραστική βελτίωση της παραγωγικότητας** –δηλαδή, επενδύσεις, καινοτομίες, εκπαίδευση και κατάρτιση– όσο και τη συνέχιση της δημοσιονομικής προσαρμογής, ίσως με ακόμη πιο φιλόδοξους στόχους απ' ό,τι μέχρι σήμερα.

Είναι πλέον σαφές ότι οι προσπάθειές μας στον τομέα της ανταγωνιστικότητας δεν επαρκούν. Δεν είναι μόνο η χαμηλή αποταμίευση, τα δημοσιονομικά ελλείμματα και το συνεπακόλουθο ελλειμματικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών που προβληματίζει. Είναι και η διαφαινόμενη μελλοντική αύξηση της ανεργίας, η καταρράκωση της ελπίδας στη νεολαία μας, η συρρίκνωση του παραγωγικού μας ορίζοντα.

Η εξάλειψη των πολλών και ποικίλων εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, η εμπέδωση του ανταγωνισμού σ' όλο το φάσμα της οικονομίας και η μείωση της παρεμβατικής λειτουργίας του Κράτους είναι τρεις τομείς όπου οι καθυστερήσεις, οι υπεκφυγές και η απραξία δεν έχουν πλέον θέση. Αν και στα τελευταία χρόνια, πολλά πράγματα έχουν αλλάξει προς το καλύτερο, η κρατική παρέμβαση διατηρείται ισχυρή σε πολλούς τομείς. Οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης έχουν προχωρήσει στην κατάργηση των πρακτικών αυτών. Είναι καιρός να καλύψουμε και εμείς αυτό το έλλειμμα.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι χωρίς τις απαραίτητες αυτές μεταρρυθμίσεις υποσκάπτεται η προοπτική της δυναμικής ανάπτυξης της χώρας, της ανταγωνιστικής ανασυγκρότησης με κοινωνική συνοχή και πρόοδο. Κι αυτή είναι η προοπτική στην οποία πιστεύει, αυτή είναι η προοπτική που υπηρετεί ο ΣΕΒ.